

Μυρίζει κόλαση εδώ, τα νιάτα μου βρωμίζει
μπάινει στο κεφάλι μου το άρωμα που βρίζει
την ψυχή μου χτίζει και γκρεμίζει τις ελπίδες στο κενό
καίγομαι, πετώ, σαν στάχτη στον άδειο ουρανό

φωτιά μ' αγγίζει, μα τώρα δε με καίει
βουλιάζει μεσ' στις στάχτες το Μυρίζει κόλαση εδώ, τα νιάτα μου βρωμίζει
μπάινει στο κεφάλι μου το άρωμα που βρίζει
την ψυχή μου χτίζει και γκρεμίζει τις ελπίδες στο κενό
καίγομαι, πετώ, σαν στάχτη στον άδειο ουρανό

φωτιά μ' αγγίζει, μα τώρα δε με καίει
βουλιάζει μεσ' στις στάχτες το όνειρο και κλαίει
κορμί ματωμένο, ψυχής μπουρδέλο τρένο
καίγομαι, μα δείτε δεν πεθαίνω

σκοτάδι πάλι, βουλιάζω στη κραιπάλη
σβησμένα μου αστέρια, νεκρά μου περιστέρια
κορμιά φυλακισμένα, σε λόφους σταυρωμένα
γκρεμίστηκε ο κόσμος, μ' ακόμα είμαι εδώ

καράβια μες την νύχτα, μικρό κορίτσι πνιχτά
θεριά μου παλέψτε, ματώστε με και παίξτε
ματώστε την ψυχή μου, πουλήστε το κορμί μου
βεβήλωσα ότ' είχα ιερό.

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του κώστα γεωργίου](#) ~~~
